

Sviatky zostávajú vedomie sa mení

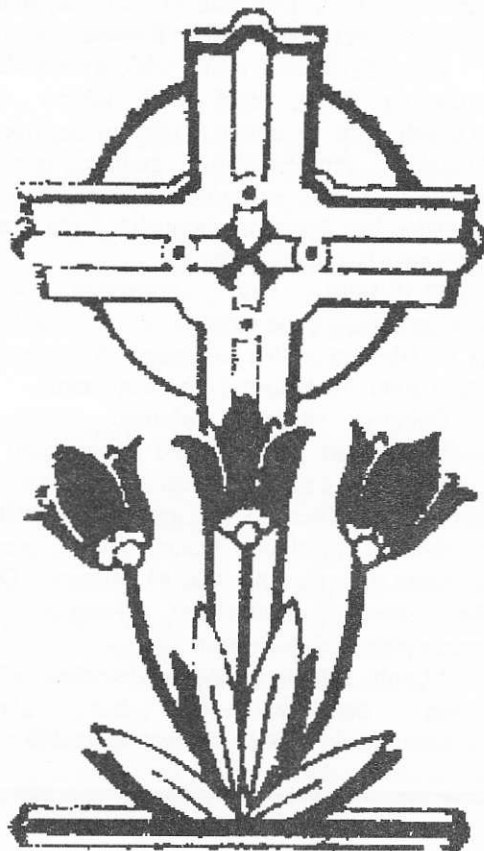
Pred niekoľkými týždňami mi volala redaktorka z jedného denníka. Dostala na mňa kontakt, že som v Bratislave pochoval už niekoľko stoviek ľudí a ona robí k sviatku „Dušičiek“ článok a potrebuje rozprávať s viacerými ľuďmi, ktorí majú skúsenosti. Rozhovor začala citátom z nejakých anglických novín, že tam by viac ako polovica ľudí chcela mať veselý pohreb, spojený s ohňostrojom. Redaktorka sa pýtala, či je to podobné aj u nás... Rozprával som jej, aké želania pri pohreboch som zažil, od obľúbenej hudby až po zvýraznenie vecí, ktoré človek dosiahol.... Ale povedal som jej, že u nás som sa skôr stretol s túžbou mať dôstojný pohreb, že sa tam ľudia nechceli smiať a tešiť, ale sa dôstojne rozlúčiť. Keď som jej akosi mimovoľne povedal, že aj bolesť a slzy patria k životu, tak sa zarazila, prerušila moje rozprávanie, že ako to myslím. Tak som je rozprával, že aj vyplakať sa môže byť niečo uzdravujúce a že cítiť bolesť keď odchádza blízky človek, je niečo normálne a nemôžeme si nahovárať, že tá bolesť tu nie je. Rozprával som jej, že ľudia majú niekedy celoživotnú traumú práve preto, že sa nevedeli rozlúčiť so svojimi....

Po tom rozhovore som si uvedomil, ako sme ďaleko. Jej článok mal vzniknúť preto, že celá spoločnosť má voľno v deň „Dušičiek“, ale okrem zapálenia sviečok tá spoločnosť už veľmi nevie o čom to je. A z jej rozprávania sa mi zdalo, že hoci sa snaží spoločnosti priblížiť zmysel tohto sviatku, tiež by radšej zrušila všetky slzy a bolesť tým, že radšej zabudneme na bolesť a smrť.

Ale zabudnúť sa nedá a myslím, že ani nesmie. Smrť, ktorú vytlačíme z nášho vedomia nás bude strašiť ešte viac - v našom podvedomí. Sviatok dušičiek môže byť pre nás liečivý - práve pripomenkou smrti, ľudského osudu, ale aj vecí, ktoré sme milovali na našich teraz už zosnulých. Môže byť liečivý i vtedy, keď si uvedomujeme aj chyby, ktoré spôsobili a ktoré nás možno boleli, pretože len tak môžeme odpustiť a vysporiadať sa, ale aj sa poučiť. A je dôležitý a aj liečivý i preto, že nám pripomína naše prepojenie: my súvisíme aj s tými, ktorí tu boli a už nie sú a beda bude ľudstvu, keď si nahovorí, že to tak nie je - že starí a mladí nesúvisia, že ľudia pred nami zomierali zbytočne a my nesúvisíme s ich obeťami a strádaniaми a námahami, že veci ktoré nám nechali sú len naše...

Grécki filozofi v dobe ešte pre Kristom hovorili, že práve smrť naučila ľudí myslieť. Keby jej nebolo, nikdy by sme sa nemuseli zamyslieť nad tým, čo je život, či ho nepremrhávame... Želám vám, aby aj kresťanský sviatok Všetkých verných zosnulých, ale aj celý mesiac november, keď na zosnulých pamätáme viac ako inokedy, bol príležitosťou pokročiť v láske voči životu, človeku. Želám vám, aby to nebola prázdna chvíľa, ale pokojné a oslobodzujúce vedomie, že sme prepojení. A že láska je jediná vec, ktorá prekonáva smrť.

Peter Cibira, správca farnosti

Apoštolát modlitby na mesiac november:

Všeobecný:

Aby politici a ekonómovia pokladali za svoju povinnosť starať sa o blaho všetkých ľudí, hlavne tých najbiednejších.

Misijný:

Aby myšlienka na misijné poslanie rehoľných inštitútov napomáhala vzrast nových a svätých povolání k zasvätenému životu.

Úmysel KBS:

Aby sme si pri slávení sviatku Krista Kráľa uvedomili, že Kristus je Kráľom neba i zeme, Kráľom Cirkvi putujúcej, trpiacej i oslávenej.

Vážení spoluobčania!

Siedmy október 2000 sa zapíše zlatými písmenami do histórie našej obce. V tento deň sme slávnostne otvorili prevádzku zdravotného strediska v Suchej nad Parnou. Dali sme do prevádzky ambulanciu všeobecného lekára, pediatrického a zubného lekára.

Tejto slávnostnej chvíli však predchádzali dlhé rokovania v r. 1999, ktoré trvali takmer celý rok. Niekoľkokrát som sa stretol s lekármi na rokovaníach o podmienkach kúpno predajnej zmluvy tejto budovy. Rokovania to neboli jednoduché, čomu svedčí aj ich časová dĺžka, kde každý z prítomných tvrdo presadzoval svoje záujmy a ja záujmy obce.

17.12.1999 tieto rokovania vyvrcholili podpísaním zmluvy pred notárom. Prvá brigáda sa potom konala 12. februára 2000 a po necelých 8 mesiacoch prišla 7. októbra 2000 tá slávnostná chvíľa otvorenia.

Ďakujem všetkým občanom, ktorí sa tejto slávnostnej udalosti zúčastnili. Po slávnostnom otvorení bolo posedenie s novými majiteľmi a ich hosťami za účasti členov obecného zastupiteľstva a hostí z radov našich občanov, ktorí túto krásnu chvíľu sponzorovali. Touto cestou ďakujem Ing. Gažovi Milanovi, Oborilovej Zdenke, Oborilovi Františkovi a Pravdovi Milanovi za sponzorovanie celej slávnosti.

Minulý týždeň navštívila delegácia Všeobecnej zdravotnej poisťovne na čele s riaditeľom MUDr. Stanislavským naše zdravotné stredisko. Potešilo

vyjadrenie hostí, že podobné, na tak vysokej úrovni, spĺňajúce najvyššie zdravotnícke kritériá, zdravotné stredisko nie je. Pochvala o to viac hreje, že sme to dokázali napriek veľmi zlej finančnej situácii obce.

1. marca 1954 bolo dané do užívania zdravotné stredisko v budove rod. Pilárikových. Po 46 rokoch sme dokázali udržať štandard v zdravotnej starostlivosti o našich občanov a sprevádzkovaním lekárne tento štandard ešte zvýšime – a to je náš cieľ.

Okrem sprevádzkovania zdravotného strediska v tichosti a bez osláv sme dali do užívania 22.9.2000 verejný vodovod, ktorý sme napojili na Základnú školu v Suchej nad Parnou. Týmto je ukončený problém s pitnou vodou žiakov ZŠ, ktorí si už nemusia do školy nosiť fľašky s vodou.

Celá akcia napojenia vodovodu na ZŠ bola financovaná OÚ Trnava, odborom školstva, OcÚ Suchá nad Parnou, Zvončín, Košolná a Dlhá. Garantom, ktorý riadil celú akciu bol OcÚ Suchá nad Parnou.

Chcel by som poďakovať riaditeľke základnej školy Mgr. Brudňákovej za získanie finančných prostriedkov od OÚ v Trnave, odb. školstva a starostom obcí za finančný príspevok na tejto dôležitej – pre zdravie našich detí – stavbe.

Ludovít Štefánek
Starosta obce

Jeseň – obdobie príprav na zimu

Opäť je tu jeseň, čas, kedy sa ďalší rok, tentokrát rok so zaujímavým číslom 2000, pomaly chýli ku koncu. V tomto roku sme zažili rôzne výkyvy počasia. Po ťažkých snehových závejoch, ktoré nám pripravila zima v prvých mesiacoch tohto roka, nás aprílové počasie prekvapilo letnými horúčavami v dvojmesačnom predstihu. Aj máj bol teplý a slnečný. Nepríjemne nás však prekvapil júl. Bol studený, daždivý, deti z neho cez prázdniny nemali veľkú radosť. August nečakane vyšplhal svoju teplotu na naše podmienky prekvapivú 39 stupňov Celzia v tieni, to nehovoriac, koľko na prudkom slnku. O daždi vtedy ani neslýchalo. Školský rok sme začali chladnejším počasím, však október bol krásny, slnečný, len sem tam chladnejšie.

V tomto horúcom a suchom roku sme nečakali bohatú úrodu na záhradách, no predsa Pán Boh dal, aby bolo všetkého dostatok. Oveľa skôr dozrievali jahody, čerešne, višne, dokonca aj obaračky hrozna sa konali ešte cez prázdniny. Už je jeseň. Čas zberu poslednej úrody, ktorá zostáva v sadoch až do jesene, čas jablk a voňavých

hrušiek. Je čas zbierania hřibov a jesenných prechádzok lesnými cestičkami. Príroda je plná pestrofarebných listov, červených, zelených, žltých, hnedých, farieb, ktoré vytvárajú atmosféru jesenných dní. Lastovičky už dávno odleteli a našli opäť svoj druhý domov. Na zimu sa pripravuje všetko živé: ľudia, zvieratá i príroda. Lesné zvieratá si chystajú zásoby na zimu, niektoré sa ukladajú na zimný spánok. Aspoň my vďaka Bohu, nemusíme teraz zháňať uhlie a drevo na kúrenie, naše plynové kúrenie nám zabezpečí teplé a čisté domovy.

Jeseň je obdobie dažďov, hmieľ, ale s tým súvisí aj ochorenie chrípok v preplnených čakárňach zdravotných stredísk. Niektorí ľudia sa dávajú očkovať proti chrípke, ak pravda v tomto období zoženú očkovaciu látku, pretože v každej lekární vám povedia: „Žiaľ, nemáme, minula sa!“

Jeseň – obdobie príprav na zimu, lebo nikto nevie aká bude, či tuhá, mrazivá a dokedy bude trvať, do marca, do apríla? Ktovie. Preto sa všetci na ňu pripravujeme.

MK

NIE JE BLÁZNOVSTVO MAŤ DETI, KEĎ ANI NEVIEME, ČO NÁS ČAKÁ V BUDÚCNOSTI ?

Mat' deti je vždy určitým spôsobom bláznovstvo. Skok do neznáma. Budeme schopní vychovať ich? Dať im to nevyhnutné — duchovné aj materiálne — pre život? Ukážeme im prostriedky, ako

byť šťastní? A napokon tieto otázky smerujú aj k nám samým. Sme šťastní? Má náš život zmysel? Ak nie, čo nás oprávňuje k tomu, aby sme iným dávali život, ktorý nemáme radi?

Mal som devätnásť rokov, keď otec opustil mamu a odišiel k inej žene. Veľmi ma to zranilo. Najskôr som sa obviňoval. Musím povedať, že som bol svedkom iba tých hádok medzi rodičmi, ktoré zapríčinili moje pubertálne reakcie. Chýbal už len krok ku konštatovaniu, že sa rozviedli kvôli mne. Po čase som však pochopil, že to vôbec nie je pravda. Navyše som si uvedomil, že som len pomohol odhaliť už dávno existujúci problém v ich vzťahu. Hanbil som sa za to, že som „dieťa“ rozvedených rodičov. Neodvážil som sa s nikým, ani s najlepšimi priateľmi porozprávať o tom, čo sa doma stalo.

A usídlil sa vo mne ešte iný pocit strachu: budem sa môcť niekedy oženiť? Chcelo by niektoré dievča takého chalana, ako som ja? Nie som odsúdený na to, že sa mi nikdy

nepodarí oženiť, lebo všetci hovoria, že sa podobám na otca?

V tom čase som stretol jedno dievča a medzi nami rýchlo vzniklo priateľstvo. Zostávalo mi ešte povedať jej tú smutnú pravdu. Pociťoval som to ako odzvonenie umieráčika nášmu

*Ak si manželstvom berieš len telo,
veľmi rýchlo ho preskúmaš
a budeš túžiť po inom.*

vzťahu. Na moje veľké prekvapenie mi jednoducho povedala: „Ako veľmi si musel trpieť!“

To bol začiatok môjho uzdravenia. O niekoľko mesiacov neskôr sme si vyznali lásku. Ten prvý krok však urobila ona, lebo strach z neúspechu ma ešte stále zväzoval.

Vzali sme sa a založili sme si rodinu. Máme päť detí. Láska a dôvera

mojej ženy ma vyliečili zo strachu a nešťastnú skúsenosť s mojimi rodičmi už neprežívam tak fatálne. Sme manželmi už dvadsať rokov. Spoločne vychovávame naše deti a snažíme sa im dať to, čo najlepšie máme. Snažíme sa pred nimi neskrývať to, čo k sebe cítíme (môj otec bol v tom veľmi rezervovaný). Manželka a deti mi pomohli objaviť, že naozaj môžem byť manželom a otcom v radosť a bez strachu.

Manželia tým, že sú povolání dávať život, majú účasť na stvoriteľskej Božej moci a na Božom otcovstve: „Manželia vedia, že v úlohe odovzdávania a vychovávania ľudského života sú spolupracovníkmi lásky Boha Stvoriteľa a akoby jeho tľmočníkmi. Preto majú plniť svoju úlohu s ľudskou a kresťanskou zodpovednosťou.“

*Muž a žena dávajú život pre večnosť. Dávať život nie je bláznovstvo!
Je to najkrajší dar, aký si možno predstaviť!*

Katarína

Začína november — predposledný mesiac roka. Jeho prvé dni patria Pamiatke zosnulých a sviatku všetkých svätých. Práve na cintoríne — mieste večného odpočinku sa stretávajú príbuzní, priatelia a známi. Zatiaľ čo sa príroda ukladá na zimný spánok, cintoríny sa stávajú záhradami rozkvitnutých chryzantém, voňajú čečinou a spomienkovými vencami. Nevdojak nám napadne, že tu nevládne smrť, ale spokojne si odpočívajú naši blízki. V tichom zadumaní rozmyšľáme o zmysle života, po lícach sa nejednému skotúľa slza a mysl'ou prebehnú spomienky

na okamihy šťastia, chvíle radosti i bolesti a lásky, ktorá ani teraz nekončí. Slza, ktorá nám vypadne z oka bude možno aj slzou vďačnosti a možno aj odprosenia.

Kvety a blikotajúce svetlá sviečok na hrobách symbolizujú predovšetkým úctu a spomienku. Zapálme sviečku aj pri opustenom hrobe, lebo vzdať úctu a vďačnosť znamená vážiť si život. Pokiaľ sa nájde len jeden jediný, ktorý za nás zapáli v tento čas sviečku, iste nevymrieme.

Z histórie obce:

Rabovky

Rabovky v Suchej nad Parnou možno rozdeliť na 4 obdobia.

- vpád Tatárov a Turkov na naše územie v 16. storočí
- po I. svetovej vojne – r. 1918
- po II. Svetovej vojne – r. 1945
- v r. 1950-1956

Rabovka kaštieľa v Suchej na Parnou je v obecnej kronike opísaná takto:

Do r. 1945 bol kaštieľ v Suchej nad Parnou menším múzeom. 1. apríla 1945 z nedele na pondelok (veľkonočný) prišli v nočných hodinách ruskí rojaci a obsadili kaštieľ. Firšt Odeschalchi ho opustil šte do ich príchodu – na Zelený štvrtok. Naložil na 3 vozy jedlo, oblečenie a cenné veci a odišiel cez Doľany a Záhorie do Viedne. V Dlhej pritiahol na faru s jedným vozom, lebo kone nevládali ísť ďalej a náklad vyložili. Všetky zložené veci kozáci rozhádzali a časť rozkradli. Ostatok zobrali Dlhovania. Zle pochodil aj dlhovský farár Jozef Zlatoš – v rabovačskej horúčke aj jeho úplne vykradli.

V kaštieli čo nezničili a neodniesli vojaci, do toho sa pustili miestni občania. Za pár dní a nocí zostali len holé múry. Sochy v záhrade poroztĺkali, lavičky povyvalovali, dvere vylámali, kľučky pokradli, zámky podtrhali, elektrické lampy odniesli, dlážky povytŕhali, steny vyrúcali (hľadali zlato), okná povybíjali, nábytok rozkradli, archív rozhádzali, knihy odcudzili, statok odvedli, slamu rozkradli, prisvojili si v hore drevo, ryby v potoku vyzabíjali a nakoniec sa pustili aj do šindľovej strechy...

Najsmutnejšie je to, že všetko toto previedli do dôsledkov a nebolo nikoho, kto by bol zachránil pre štát či národ veľa cenného majetku, hoci NV i NB už existovali.

Dňa 24.4.1945 zúrila v kaštieli najväčšia rabovka. Tento dátum slúži len na hanbu niektorým suchovským občanom.

Vsjo rovnó – vojná! Všetko jedno – vojna je!
Z tohto obdobia vznikla pieseň:

Počúvajte páni, aj vy ctené dámy,
Čo Vám budem vravieť o tom rabovaní.
Keď sem prišla fronta a Firšt nám utiekol,
Každý do kaštieľa ako divý vbehol.
Brali sa kanapy, aj staré fotele,
Naposledy dvere aj staré posteľe.
Vyrabovalo sa všetko, čo sa len dalo,
V kuchyni i v špajze, čo dobré bolo.
Na rad prišli knihy i cenné spisy,
Ničilo sa všetko, čo sa čítať dalo
a z knižných pamiatok nič nám nezostalo.
Zostal nám len Kristus na kríži visiaci
a na spustošený kaštieľ pozerajúci.

V r. 1946 do opusteného kaštieľa vtedajší NV pustil bývať 8 rodín. Neskôr tu boli umiestnené 2 triedy základnej školy.

V r. 1955 bolo rozhodnuté, že kaštieľ sa zbúra a na jeho mieste bude postavená nová ZDŠ. Všetky rodiny (nájomníci kaštieľa) dostali tehlu po zbúraní a postavili si nové domy na pridelených parcelách.

V r. 1957 bola ukončená výstavba novej školy, na jej otvorení bol prítomný aj náš rodák – spisovateľ František Hečko, po ktorom bola ZDŠ pomenovaná až do r. 1989.

V máji r. 1949 boli vo verejnej dražbe odpredané hospodárske budovy: sýpky, stodoly a murovaná ohrada kaštieľa. Hneď sa začalo s ich búraním. Tým sa otvoril prístup do objektu kaštieľa a začalo pustošenie krásnej záhrady pri kaštieli a priľahlého sadu, vinohradu a parku. Od tej doby sa záhrada stala obecným pastviskom kráv, kôz, a ihriskom pre deti z dediny. Ovocné a okrasné stromy niektorí občania vykopali, podnášali si domov a zvyšok spustošil dobytok. Sochy, ktoré zdobili park boli veľmi cenné, tie boli rozbité a porozhadzované v parku a v potoku.

Spracované podľa Jána Greguša
A záznamov z obecnej kroniky.

Spomienka na zosnulého

M.K.

Smutno mi je, snáď milovala som ťa,
Ved' snáď i ty si ma mal rád.
Uväznená do štyroch stien
Bdiem už neviem koľko večerov,
Ty unikol si z náruče
Od tvojich strážnych anjelov.
A preto prosím, stráž ma, anjel môj,
Stráž moju dušu, kroky, rána, sny,
Sviet' slnkom lásky, sviet'
A prosím – nezhasni.
Nedovoľ mojej duši

Nad túžbami strácať nádej,
Daj mi šancu
A odvahou ma odej.
Prosím, stráž ma
A budem sa cítiť bezpečná,
Dnes viem, čo všetko pre mňa znamenal.
Ja mu na chladný mramorový kameň
Dávam do vienka
Kyticu ruží, ku ktorým nemôže privoňať,
Lebo už nie je tu,
Je len - SPOMIENKA

Milé moje detúrence!

Dušičkový čas

Znovu sa stretávame. Je už poriadne zima. Príroda sa ukladá na spánok. Iba ľudia majú stále veľa starostí. Vy už viete, že nás čakajú dva sviatky. Jedným si uctíme všetkých tých, ktorí sa svojou láskou a životom podobali Pánovi Ježišovi a druhým sviatkom si spomenieme na našich vlastných predkov. Pomôžeme im, aby sa čím skôr očistili a mohli vstúpiť znovu domov – do neba.

Výstup na končiar

Deti, aj my už teraz počas života vystupujem akoby na veľký končiar. V lete, keď sme boli v Tatrách a šli sme na túru, najskôr nás všetko nadchýnalo. Dýchali sme vôňu, tešili sa z každej kvetinky a šlo sa nám ľahko – tak ako vám deťom, keď ste boli ešte veľmi malé. Ale čím sme vystupovali vyššie a vyššie, tým bol výstup namáhavejší. Prestali sme vnímať krásu okolo nás, hoci tá krása tam stále bola. Bolo to asi preto, že sme sa príliš ponáhľali, boli sme príliš unavení. Len keď sme sa zastavili na čistinke a oddýchli sme si, znovu nás mohla očariť nádherná Božia príroda. Vôbec sa nám už nechcelo ísť ďalej. Lenže, zostať na čistinke sme nemohli.

Lepšie je vstať a ísť ďalej

Mali sme dve možnosti: Buď sa vrátiť naspäť domov, alebo ísť vyššie a uvidieť nesmierne krásy. Čím sme boli vyššie, tým bol výstup ťažší. Ale na vrchole hory sme uvideli neuveriteľnú vec. Všetko tam dolu sa zdalo maličké

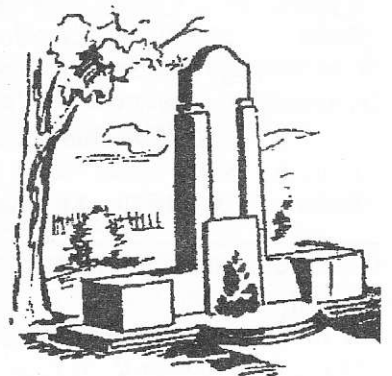
a smiešne. Ľudí nebolo takmer ani vidieť a domčeky so všetkými starosťami a radosťami boli drobulinké zápalkové krabičky. Bol to nádherný pocit. Zrazu sme zistili, že ľudia sú vo vesmíre čosi veľmi nepatrné. No keď sme stretli ľudí, ktorí kráčali na kopec s nami, zistili sme, že sú zároveň nesmierne dôležití. Že s nimi sme sa tu cítili bezpečnejšie a lepšie. Že sa mal kto s nami tešiť z toľkej krásy a mohutnosti prírody.

Zostúpiť domov

Ale ani na končiaroch nemôže človek zostať stále. Tam môžu zostať len niektorí, aj to len preto, aby mohli slúžiť ľuďom pri ich výstupe, alebo zostupe. My všetci ostatní musíme pekne zostúpiť späť. Obohatení krásou a s novým pohľadom na svet. Domy a ľudia sa zväčšovali, čím sme k nim boli bližšie. Až napokon narástli a boli také veľké ako predtým. Boli sme konečne doma. Unavení z výstupu, ale radi, že si môžeme oddýchnuť. Vychutnávali sme si teplo domova, hoci ešte stále sa nám zdali všetky ľudské starosti, trápenia ale i pýchy a hrdosti smiešne malé.

Miesto odpočinku

Deti, vždy keď na dušičky idem na cintorín a vnímam, koľko ľudí už je z túry doma – v nebeskom kráľovstve, vždy sa mi zdá, že sa celkom zbytočne ženieme za hlúposťami. Dôležité je iba jedno. Byť nablízku pomocou a úsmevom všetkých, ktorých na našej túre stretneme. Neodsudzovať tých, ktorým sa výstup na končiar nedarí – ale im pomôcť pri výstupe, alebo zostupe domov, aby sa necítili sami. Vychutnať si krásu, ktorú Otec pre nás stvoril. Tešiť sa a jasať. Pohladiť každý kvietok, každú čistú bystrinku.

MLADÝM GAZDINKÁM

Mrkvový šalát s cesnakom

Mrkva, cesnak, majolka.

Nadrobno postrúhaný cesnak zamiešať do majolky. Túto zmes zmiešať spolu s nadrobno postrúhanou mrkvou.

Šalát z červenej kapusty

Postrúhať červenú kapustu a zalíat sladkokyslým nálevom (môže sa pridať 1 preosiate deko). Zmiešať s majolkou.

Dobrá chuť!

A ešte jedno pod'akovanie

Takúto radosť deti cítim z vašich srdiečok, keď rozprávate o našom pánovi farárovi. Priniesol do vašich srdiečok svetielko ozajstnej božej radosti a priťahuje vás svojou láskavosťou k Ježišovi. Pripravil pre Vás dokonca ozajstný darček v podobe detských svätých omší. To bolo nadšenia! Tešíme sa, že nás Pán takto obdaril!

A preto mu za všetko veľmi, veľmi ďakujeme a prosíme Otca v nebi, aby nám ho chránil

Váš Mravček Zvedavček

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na november

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;
prvá sobota v mesiaci 7.30 len ruženec s meditáciou
Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00
Počas Novény od 13.-21.11. len Suchá 7.00, okrem nedele

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. novembra – Všetkých svätých

Suchá 18.00 v utorok večer s platnosťou na sviatok
Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30

2. novembra – spomienka na všetkých verných zosnulých, Dušičky

Zvončín 7.00 Košolná 17.00 Suchá 18.00;
po sv. omši pobožnosť na Dušičky. Získanie plnomocných odpustkov za duše v očistci za obvyklých podmienok.

3. novembra – 1. piatok v mesiaci

Košolná 7.00; Suchá 18.00 - detská

5. novembra – 31. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

11. novembra – slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa, patróna nášho farského kostola a farnosti

Suchá 7.00 Zvončín 18.00 v sobotu večer s platn. na nedeľu

12. novembra – 32. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

Vo farskom kostole odpustová slávnosť sv. Martina – hody

13. novembra – začiatok novény k Panne Márii Trnavskej

19. novembra – 33. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

21. novembra – záver novény k Panne Márii Trnavskej

26. novembra – Slávnosť Krista Kráľa,

34. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Október v našej farnosti

Zosnulí:

+21.10., Štefánia Lužáková, 79.r., Zvončín
+24.10., Jozef Minarovič, 52.r., Suchá
+24.10., Františka Autnerová, 69.r., Suchá
+24.10., Božena Virágová, 71.r., Suchá

Pokrstení:

*23.6.2000, Nina Kobetičová, Suchá
*4.10.2000, Viktória Suchánová, Suchá

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

NOVEMBER 2000

Cezročné obdobie

St	1	Všetkých svätých
Št	2	Spomienka na všetkých verných zosnulých
Pi	3	Martin z Porres, rehoľník
So	4	Karol Boromejský, biskup
Ne	5	31. nedeľa v Cezročnom období
Po	6	Leonard, pustovník
Ut	7	Engelbert, mučeník
St	8	Bohumír, biskup
Št	9	Výročie posvätenia Lateránskej baziliky
Pi	10	Lev Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi
So	11	Martin z Tours, biskup
Ne	12	32. nedeľa v Cezročnom období
Po	13	Stanislav Kostka
Ut	14	Irma
St	15	Albert Veľký, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	16	Margita Škótska
Pi	17	Alžbeta Uhorská
So	18	Výročie posv. bazilik sv. Petra a Pavla, apoštolov
Ne	19	33. nedeľa v Cezročnom období
Po	20	Félix z Valois, vyznávač
Ut	21	Obetovanie Panny Márie
St	22	Cecília, panna, mučeníčka
Št	23	Klement I., pápež, mučeník
Pi	24	Andrej Dung-Lac a spoločníci, mučeníci
So	25	Katarína Alexandrijská, panna, mučeníčka
Ne	26	34. nedeľa v Cezročnom období-Krista Kráľa
Po	27	Virgil
Ut	28	Rúfus
St	29	Saturnin, biskup
Št	30	Ondrej, apoštol

Jubilejný rok 2000

Výber z kalendárov:

Rímskeho

Celoslovenského

Arcidiecézy Bratislavsko-trnavskej

5.11.

Jubileum zodpovedných za štát a spoločnosť

12.11.

poďakovanie za úrodu, Jubileum roľníkov sveta

13.11.

výročie smrti Mons. Júliusa Gábrisa, arcibiskup, apoštolský administrátor (1987)

19.11.

Jubileum vojakov a policajtov

24.11.

otvorenie Medzinárodného kongresu o apoštoláte laikov v Ríme

26.11.

Slávnosť nášho Pána Ježiša Krista – Kráľa Vesmíru, záver Medzinárodného kongresu o apoštoláte laikov v Ríme